

TBS-nytt

Nr 1/2002

OBS ! NYCKELBYTE datum se sidan 5

Varvets nya ljugarbänk ?

Innehållsförteckning TBS-Nytt nr 1/2002

<i>Redaktörns lilla ruta:</i>	2
<i>Ordförande har ordet</i>	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
<i>Nya medlemmar</i>	3
<i>Vintervarv</i>	4
<i>Nyckelbyte</i>	5
<i>Med nosen mot norr</i>	6
<i>Hemligheten bakom en vinnare</i>	11
<i>Förstaget gick av</i>	12
<i>Att byta farled</i>	13
<i>Ruffhäxornas kokbok</i>	15
Tre goda pastasallader till grillbiten.....	15
<i>Handlingsprogram för år 2002</i>	16
<i>TBS - aktiviteter 2002</i>	18
<i>Styrelseförteckning 2001</i>	19
<i>Redaktion för TBS-nytt</i>	19
<i>Härmed kallas Trollbäckens Båtsällskaps medlemmar till ordinarie årsmöte</i>	20

Redaktörns lilla ruta:

Jag är stolt över att kunna presentera ett nytt fullsmockat nummer med massor av bidrag från våra medlemmar.

Som jag lovade i förra TBS-nytt beskriver bland mycket Janne Skagerling hur man blir en vinnare och Gunnar Berntsson som tar oss med på en seglats norröver.

Glöm inte årsmötet !

Glöm inte att byta nyckel !

Titta till vår web, adressen finns längts ned på varje sida i detta nr av TBS-Nytt, från slutet av mars kommer ni även där att hitta all ny information.

Trevlig läsning / redaktörn

Bästa TBS:are,

Vilka årsavgifter och hur höga avgifter kan man ha i ett båtsällskap? Denna fråga ställs styrelsen inför varje år när man för höstmötet skall lägga fram förslag till nästkommande års budget.

Utgångsläget är självfallet att hålla så låga avgifter som möjligt. Och detta är möjligt tack vare att vi alla arbetar ideellt. Det ideella arbetet är också en förutsättning för att kunna hålla avgifterna på en fortsatt rimlig nivå.

Detta till trots så ökar våra kostnader år för år. Framförallt beroende på att delar av maskinparken och våra bryggor börjar bli till åren och behöver bytas och eller renoveras.

Mot denna bakgrund avser vi att på årsmötet den 19 mars initiera en första diskussion om vår framtida finansiering utifrån nedanstående principer.

För det första:

Ska de olika årsavgifterna för verksamheten ses som en helhet för att täcka de årliga driftskostnaderna eller ska respektive avgift fastställas utifrån respektive verksamhetens faktiska driftskostnad?

För det andra:

Ska större investeringar finansieras genom en årlig "investeringsavgift" som avsätts i en investeringsfond eller ska investeringar finansieras genom en "engångsavgift" som införs det år investeringen avses att genomföras?

Oavsett vad svaren blir så finns det både plus och minus beroende på vilka alternativ man väljer.

För att få Din uppfattning och för att skapa ett bra beslutsunderlag inför höstens budgetbeslut hoppas jag på Din medverkan i en livfull diskussion på årsmötet.

Välkommen!

Claes Löfgren

Nya medlemmar

Från 1 november 2001 hälsar vi följande nya medlemmar välkomna till Trolbäckens Båtsällskap:

- Erika Broodh
- Björn Ehn
- Ingela Hasselqvist-Ax
- Hans Liebert
- Göran Lundberg
- Leon Malinowski
- Bertil Nyström
- Jens Utbult
- Tomas Wallgren
- Jonas Nordin

Vintervarv

Som vanligt pågår verksamhet även detta år på vårt i övrigt vintersovande varv. Vår första slamkrypare, som vi fick levererad 1992, sa delvis upp sig i höstas. Den ville inte jobba så hårt längre utan ville på ålders höst ta det lite lugnare och bara köra båtar som väger mindre än ca 2,5 ton. Nu ville slamkryparens chefer att den skulle fortsätta och jobba åtskilliga år till. För närvarande pågår ett omfattande renoveringsarbete så att slammisen skall kunna jobba ännu i åtskilliga år. Både drivmotorerna och hydraulpumpen kommer att bytas ut, oljebyte görs och en allmän uppsnygning kommer att ske. Även den slamkrypare som levererades 1993 kommer att få en översyn och ny hydraulolja eftersom det finns en hel del vatten i oljorna. Det mesta av renoveringsjobben gör vi själva i vår verkstad på varvet på onsdagskvällarna. Förhoppningsvis kommer allt att vara klart till den första sjösättningsdagen i slutet av april.

Det har, som alla vet, kommit en hel del snö den sista tiden. Men vi har lyckats med det som inte fungerade någonstans i våra trakter. Vi fick bort snön från våra vägar på varvet. Vi funderade ett tag, när det var som dj-ast på våra gator och vägar, att bjuda in några av dem som lade huvudet på sned i TV och skyllde ifrån sig på allt möjligt. Vi tänkte visa att det går att ha körbara vägar om man bara vill. Alla var emellertid upptagna i viktiga möten. Det är klart att Mats Selvad fick slita en massa med snön och att han till skillnad från professionella plogare

hade dålig utrustning men snön kom bort i alla fall. Allt går om man bara har den rätta viljan.

Snart är det dags att byta nycklar i Sällskapet. Vi har haft våra nuvarande nycklar i ca tre år och det har blivit så att allt flera nycklar hamnar på driven. De tappas och stjäls och ibland bara försvinner och för säkerhets skull byter vi nycklar till nya. Tider då man kan byta sin nyckel framgår på annan plats i TBS-nytt. I samband med nyckelbytet så slutar Lennart de Pomian att ansvara för nyckelsystemet efter 7 år och i stället övertar Mats Bejbom det ansvaret. Mats känner de flesta av er. Han ingår i varvsgänget och kör bl a slamkrypare.

När ni byter nyckel på varvet ta med en rejäl handstrålkastare och passa på att kolla båten. Flera pressar har blåst av och i något fall har en ställning blåst av eller fått ordentliga skador.

Börja redan nu med planeringen för vårustningen. Som ni vet har höstmötet besluta om nya avgifter för sådana båtar som ligger kvar på varvet efter överenskommen sjösättning och det är bra onödigt att drabbas av sådant.

Göran Berger

Varvschef

Nyckelbyte

Vi byter nycklar enligt nedanstående schema:

12 februari kl 19.00 - 21.00 på Varvet,

16 februari kl 10.00 - 12.00 på Varvet.

From vecka 9 tom vecka 13 kan man i undantagsfall byta nyckel på Varvet på onsdagar mellan 1900 - 1915.

Samtliga lås kommer att ändras den 13 februari.

Varje nyckel kostar 100 kr och den gamla nyckeln skall lämnas i samband med nyckelbytet.

Endast personer med båt eller funktionärsskap vid TBS´s anläggningar erhåller nyckel.

Göran Berger

Varvschef

Med nosen mot norr

Då och då bryter jag ju mitt schema att segla till västkusten och väljer ett annat mål. Finland har besökts och givetvis Åland men också Baltikum för några år sedan. I år var det Höga Kusten som var målet!

Jag har faktiskt varit där uppe en gång tidigare, 1986, och då seglade jag ända upp till Haparanda. Den här gången skulle jag ta det lugnare och nöja mig med det finaste – Höga Kusten – som är kuststräckan mellan Härnösand och Örnsköldsvik.

Som vanligt startade vi veckan efter midsommar, som firades med familjen i Mora på sedvanligt vis. Med mig hade jag vännen Jan Andersson, vinterboende pensionär från Florida med sommarställe i Munkedal. Jan har seglat med mig under tio somrar nu.

Vi mjukstartade med motorgång till Grönskärsfladen där vi ankrade på svaj och åt en god middag. Det blev mycket motorgång även under tisdagen för det var helt vindstilla. Norr om Sandhamn genade jag en välkänd grynnan lite för snävt och vi ”studsade” rejält. Min glädje över en helt tät båt kom därmed

på skam och resten av sommaren hade jag ett mindre läckage som var mest påtagligt vid segling i frisk vind för styrbords halsar. Jag har ju under de senaste vintrarna nåtlimmat åtskilliga meter i botten, men just där läckaget uppstod hade jag kvar detta arbete som nu står på höstens program – därför tidigt upptagning i år. Denna dag gick vi till Lidö för att nästa dag gå Väddö kanal ända upp mot Öregrund där vi ankrade upp vid Gräsö.

Följande morgon gick vi in till Öregrund för tankning och proviantering. Vi hann också med en rundvandring i det fina samhället, berömt för solnedgång i havet, vilket lär vara enda platsen på ostkusten man kan uppleva detta. Vi tittade in i hembygds museet. Som enda besökare just då blev vi visade runt av en mycket kunnig och entusiastisk guide. Detta gjorde besöket mycket intressant och givande och vi kom vidare på vår färd alldeles för sent för att kunna ta språnget över Gävlebukten denna dag. Vi sökte oss därför in vid Björn och hamnade så småningom vid Limö, ett litet fiskesamhälle inne i Gävlebukten.

Mitt minne från Norrland var att man alltid blev så vänligt mottagen och verkligen kände sig välkommen. Det gällde inte Limö! När vi kom in i den lilla hamnen låg en motorbåt längs den enda bryggan med tillräckligt djupt vatten. En kvinna i sittbrunnen skyndade sig in i ruffen och stängde dörren! Vi stävankrade och låg med aktern mot bryggnocken, mitt i hamnen. Ingen kom ned till bryggan. När vi själva tog en promenad var det

inte en själ ute och ändå var de flesta stugorna bebodda. När vi tidigt nästa morgon gick vidare såg vi en kvinna sitta på en bänk – det var enda tecknet på att ön var bebodd!

Fin segling följande dag. Vi gick in vid Kusö-Kalv och förtöjde i en Kryssarklubbsboj i skyddat läge. Med dingens hjälp gick vi iland för en promenad men det var förenat med livsfara. Hela ön var enbart stora runda stenar och tät granskog och massor av mygg! Som bäddat för benbrott! Vi flydde ombord, tände myggspiral och åt åter en god middag.

Nästa hamn blev Sandarne utanför Söderhamn. Här möttes vi av ordföranden som hälsade oss välkomna och tog förtampen. Hamnen visade sig vara ett under av välskött klubbhamn. Snyggt, rent och välutrustat. Hamnavgiften, 50 kronor, lägger man i en dosa på en lyktstolpe på bryggan. Tvättmaskin och tumlare i två timmar

kostade 30 kronor extra. Trevlig hemsida med Gästbok.

Nästa dag var söndag. Då hade Sandarne Båtklubb besök av Sjöräddningssällskapets ”Ewert Taube”. Vi bjöds ombord och fick en intressant genomgång av besättningen. De här räddningskryssarna är verkligen välutrustade och gör ju ett jättefint jobb. Tyvärr visade båtklubbens medlemmar inget större intresse och väldigt få kom för att se, trots att ”Ewert Taube” gått ända från Härnösand, ca 50 sjömil bort.

Agö blev nästa hamn, även här förtöjda i SXX-boj. Långpromenad i brandområde. 1998 slog blixten ned i skogen som antändes. Den pittoreska fiskebyn räddades dock. Besökte det lilla kapellet. Från Agö hade vi fin segling i frisk vind, ca 14 m/s. Tog in vatten både genom läckan och över lä sarg i de fallvindar som ofta uppstår vid vind från land. Det var smult vatten och fin gång i den nordvästliga vinden. GPSen visade 7,8 knop som max! Natthamn på fjärden utanför Mellanfjärd.

I Härnösand ankrade vi på en fjärd alldeles nära centrala staden men i ett sommarstugeområde. Härligt väder men kyligt i luften eftersom det bara var 6 grader i vattnet – den 3 juli! Följande morgon beställde vi broöppning och passerade innanför Härnön rakt igenom staden. Gick sen för motor uppför Ångermanälven för att titta på Höga Kustenbron. Det var ett mycket imponerande bygge med 1,6 km i ett spann! Smäcker och elegant

flyter den väl in i naturen. Natthamn vid SXX-boj i Ulvösundet. Promenad i byn där ingen surströmming längre tillverkas.

Nästa dag var vi framme vid min favorithamn efter Höga Kusten, Trysunda. Det är en pärla, genuin, idyllisk och helt fantastisk. Vi låg vid gästbryggan, för ovanlighets skull, men det var skönt med en dusch eftersom vattentemperaturen inte lockade till bad. Vi gjorde långpromenader i den fantastiska skogen, gick på fiskemuseum (som för övrigt är inrymt i Tyresöbon Anna Höglins pappas gamla surströmmingsfabrik). Skickade Anna en vykortshälsning från hennes barndoms ö. Utsikten från toppen är magnifik. Middag på rökt sik och färskpotatis. Jan skulle nu lämna skutan och följande morgon gick vi i bleke för motor in till Örnsköldsvik där Jan tog bussen hem via Stockholm.

Seglade själv ut och avsåg först gå till Gisselholmen, en liten fiskeby, men fann ingen lämplig ankarplats varför jag gick tillbaka till Trysunda och svajankrade. Här låg jag två dagar till. En stilla morgon satt en man vid sin stuga nere vid stranden och spelade polskor på fiol. Det var nästan trolskt och mycket stämningsfullt när jag sakta gled ut för fortsatt färd. Underbart sommarväder med temperaturer 28-30 grader. Vattentemperaturen steg dag för dag och snart var det badbart.

Jag tillbringade nu en dryg vecka ensam i detta paradiset. Låg uppankrad i Ö Gennäsviken med jättefin sandstrand och härliga promenader. Inte en

människa i sikte på hela dagen. En annan dag ankrade jag vid Mjältön, Sveriges högsta ö med hela 236 m till toppen dit jag förstas vandrade. Fin motion! Man ligger i en lagun, helt skyddad för alla vindar. Höga berg runt om. Populärt mål för båtfolket. Ett par dagar låg jag i Trollarviken vid Omnefjärden. Nästan ensam även här. Med dinggen for jag runt och såg mig omkring i skärgården. Det här var avkoppling! När jag seglade efter den här kusten 1986 fann jag att det var otroligt få båtar, men det var en kall sommar det året. Nu var det mycket fler båtar ute, framför allt fler segelbåtar, men ändå är det gott om plats och nu kände jag åter att jag som främling var välkommen.

Åter dags för besök i Ö-vik, nu för tankning, proviantering och för vännen Olle Olsson att mönstra på. Vi är goda vänner sedan 1946 och Olle har seglat med mig flera gånger förut. Han är inte

en turgubbe när det gäller väder, så inte heller i år. Redan när vi gick ut från Övik ilsknade vinden till. Vi försökte svajankra i Trysunda men vinden låg rakt in så det var bara att ge sig av. Vi försökte flera gånger att ankra i Ulvösundet, men samma sak – dragning. Fortsatte till lagunen vid Mjältön och där vi ankrade i lugnt vatten men i stället kom regnet som öste ned hela natten. Vi beslöt därför att återvända hemåt så vackert följande morgon.

Regndiset låg tungt över havet. Vi seglade länge men småningom dog vinden ut och för motor gick vi i tät dimma. Det var inte helt lätt att navigera i trånga vatten med den dåliga sikten, men vi tog oss sydvart. En waypoint hade lagts ut på GPSen utanför Mellanfjärden. Sista tio sjömil var vi helt utan landkontakt. Vi närmade oss punkten, drog av på gasen och låg helt stilla men inte tillstymelse till land. Kortet angav 284 grader som inseglingskurs till Mellanfjärdens norra inlopp och vi gick så sakteliga på den kursen. Då – helt plötsligt dök det trånga inloppet upp rakt framför stäven! Visst är tekniken underbar ibland! Vi ankrade 100 m innanför inloppet, lite vid sidan av leden. Dimman slöt sig åter om oss och land femtio meter bort syntes inte alls. Skönt att vara till ankars, välbehållna! Det blev marinerade fiskbullar med skaldjurssås och vita bönor och sallad. Till detta öl och snaps. Mums!

Vi besökte Agö även på hemvägen för att nästa dag gå mot Söderhamn. Det var regntjocka även då och knepigt att

finna leden in till Söderhamn men småningom kom vi rätt. Vi hade haft motorstörningar och jag misstänkte bränslet. Hade tankat diesel som troligen inte var ren. Dubbla filter slabbade igen men vi lyckades ta oss ända upp till Söderhamns centrum där vi förtöjde vid kaj. Regnet öste ned hela dagen, kvällen och natten och även nästa dag. Olle bjöd på lunch iland och sen tog han bussen hem, men först bogserade vi Christina med dingens som förtöjdes vid sidan av Christina. Med 6 hkr jollemotor kunde vi med 3-4 knop förflytta oss till VOLVO-verkstad där nytt filter inhandlades och motorn luftades.

Ensam gick jag sen för motor till Sandarne igen och togs där emot av en annan trevlig klubbmedlem. Det blev varm dusch, tvätt och ost och vin på kvällen. Tack vare råd och anvisningar från en man i grannbåten vågade jag nästa dag gå ut den smala, grunda och krokiga inre leden mot syd. Det började klarna upp och jag seglade mot Störjungfrun där jag gick in i den lilla skyddade hamnen. Stävankrade och aktern iland. Promenad med besök i det lilla röda kapellet, så rart i sin enkelhet. Ön består helt av sten, mängder av klappersten, och så lite trolsk skog. En och annan mygga efter regnet. Nu sken solen och det var varmt och skönt igen.

I svag motvind gick jag för motor mot syd. Akterifrån kom ett åskväder allt närmare och jag gillar inte att vara ute till havs i åska. Strax innan jag efter 46 sjömil skulle gå in mot Björn var ovädret över mig. Lite blix och dunder, men mest regn som medförde

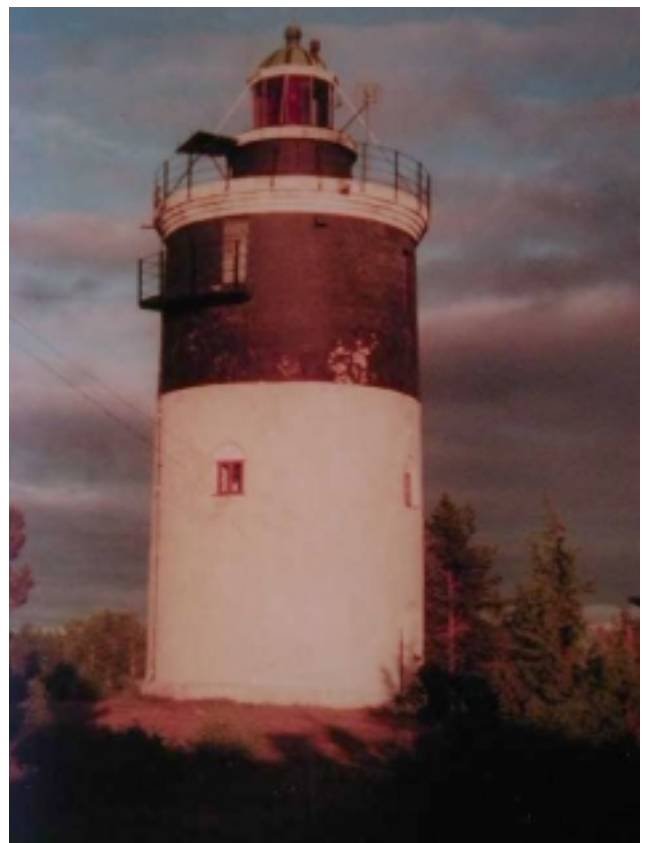
vindbyar, en del riktigt hårda. Gick upp till SXX-bojarna vid Björn och förtöjde med avsikt att ligga kvar, men det rullade så att jag knappast kunde laga mat så det var bara att fortsätta. Sent på kvällen passerade jag Öregrund men fortsatte till ”min” ankarplats vid Gräsö. Smög mig in i den stilla natten och ankrade klockan 2250. Dagens totala distans blev 75 sjömil.

Nästa dag besökte jag vännerna Sylvia och Erland Höglund på Vätö och åt en god middag hos dem för att nästa dag återvända genom Väddö kanal. Provianterade i handelsboden på Tjockö. Jah har aldrig varit i land där förut, men det visade sig vara en fin promenadö. Fortsatte till Lilla Granö nära Ängsö där ankaret fälldes klockan 1730. Middag pölsa med rödbetor och pasta plus sallad. Dessert på honungsmelon och vitt vin. På det kaffe och avec.

Nu var jag ju på hemmaplan och årets långsegling därmed egentligen fullbordad, men jag seglade till Paradiset vid Jolpan och ankrade i fladen. Otroligt fint högsommarväder. Det var nu den 23 juli. Många båtar både på svaj och vid land, men plats för fler. Röster hördes över vattnet på långt avstånd, men allt gick städat till. Paradiset gjorde verkligen skäl för namnet. Sista natten före återkomsten låg jag vid Munken, också den ny hamn för mig. Samma underbara väder. Rodde en runda med dingon, badade och njöt. Kassler med pasta och svampsås, sallad och vitt vin.

Det här med mat ser jag som en väsentlig del av seglarlivet. Jag älskar att laga mat ombord, god mat vill jag påstå. Snygg dukning på porslin och lite vin till maten gör det lite festligare. Levande ljus och blomma på bordet hör givetvis till. Engångstallrikar vore mig främmande!

Årets långsegling blev inte så lång som vanligtvis är fallet för mig, men det är inte antalet sjömil som räknas utan livet ombord och iland. 674 sjömil blev det i alla fall (men det är 615 till Göteborg!). Med undantag för Olles regniga vecka hade vädret varit helt underbart.

Till Ö-vik är det fågelvägen 235 sjömil, vilket inte borde vara avskräckande långt för någon. Längsta ”skuttet” är över Gävlebuken men man kan, som

jag på nordgående, gå strandnära och ligga i småhamnar. De långa dagarna och ljusa nätterna är underbara även om det är en bra bit till midnattsolen. Den storslagna naturen vid Höga Kusten imponerar och folket är vänligt (om än lite skyggt på Limö). Det är inte någon trängsel i hamnarna. Det slog mig att ovanligt många båtar saknade flagga. I våra vatten är det få båtar som seglar utan flagga men där uppe var det ganska vanligt. Jag hade inte några hårda vindar, bara kortare byar i upp till 14-15 m/s, knappt kuling sålunda. Vilken skillnad mot förra året då vinden sällan var nere i den styrkan!

Planera gärna in en segling till Höga Kusten! Du kommer inte att ångra Dig.

Gunnar Berndtson

Hemligheten bakom en vinnare

Jungfrutriangeln är en mycket trevlig kappsegling, som arrangeras av vår egen klubb med Arne Veski som tävlingsledare. Dessutom är det sedan några år tillbaka *Klassmästerskap* i Scampi.

Därför är det kanske årets viktigaste tävling för oss på "*Carianne*". Det blir tre tävlingar i en: LYS-tävlingen, Klubbmästerskapet för TBS och Klassmästerskapet i Scampi.

Vi har ett bra samtränat gäng och tycker det är kul med bankappsegling.

Sedan Jungfrutriangeln ändrades till kryss/läns-bana och avgörs i tre seglingar är den perfekt för oss. Utslagsgivande och spännande!

Det har gått väldigt bra för oss under de senaste åren men om man ser tillbaka 12-13 år så finner man mer blygsamma placeringar. Men framförallt har det varit roligt att delta i en välarrangerad kappsegling med många båtar.

Vi har en bra organisation och mycket kappseglingserfarenhet ombord beroende på att vi kappseglar mycket och för att Peder Cederschiöld är med i gänget, Vi kan väl tacka honom för det mesta vi har lärt oss när det gäller taktik och teknik. Vi brukar vara fem ombord när det gäller bansegling typ Jungfrutriangeln och för det mesta är teamet detsamma så vi är ganska samtränade.

Några tips kan jag väl bjuda på: Kolla innan start vilken sida av banan som är bäst vindmässigt. Reva i tid om det blåser så att båten kränger för mycket. En Scampi skall inte kränga mer än att "vecket" ligger precis i vattenytan: det krävs ofta att fyra man sitter uppe i lovart och "burkar". Mycket avgörande är spinnackerhanteringen. Den måste snabbt komma upp och ned utan strul och det finns inga genvägar.

Det är bara att träna. Vi seglar alltid före första start bort från startområdet så att vi kan länsa tillbaka med spinnackern och träna på några gippar. Båten skall vara så lätt som möjligt och så långt det är möjligt skall

tunga grejer ombord placeras mitt i båten alltså inte ankare och en massa segel i för eller akter. Det är mycket viktigt att båtens botten är slät och fri från slem och annat otyg som bromsar.

Hoppas att många fler klubbmedlemmar kommer ut på Jungfrufjärden 2002 och provar på bankappsegling under trevliga former och visst skall man ställa upp när det gäller KLUBBMÄSTERSKAP.

Janne Skagerling

Förstaget gick av

Förra året körde vi seglingen SOMMARNATT som enda Scampi. Peder Cederschiöld, min son Ralph och jag.

Startade på fredagkvällen 26/5 kl 20,16 vid Östra Stendörren, rundade Franska stenarna, gick utanför Mörtö-Bunsö och Ornö, rundade Nedergårds Ö. På

kryssen mot sundet mellan Ornö/Utö brast förstaget

upptill vid inpressningen till ändstycket. Förmodligen p.g.a. "långvarig söndring". Det höll i alla fall 24 år!!

Det blåste mindre än 10 m/sek västlig vind, inte speciellt hög sjö. Peder var vid det tillfället uppe på däck och såg direkt vad som höll på att hända och kunde med sin rutin dirigera nödvändiga åtgärder! Vanligtvis blir det masthaveri när förstaget går av men genuans förlik tjänade som förstag tills vi:

- 1/ slackat blixtnabbt på genua- och storskot
 - 2/ startat motorn och styrde mot vindögat,
 - 3/ kopplat spinnackerfallet till stäven.
- Därefter tog vi ned genuan och kopplade även genuafallet till stäven och kunde sedan "tuffa" hem igen med masten kvar.

Benn's ställde upp och fixade nytt förstag på lördagen. Verkligen bussigt!! Vi fick ett tips också från Stefan på Benn's hur man kollar konditionen på wiren. "Vrid wiren motsols mot ändstycket. Om man ser att den öppnar sig är det dags att byta".

Av detta kan vi lära: kolla Ert förstag. Om det går av: behåll genuan uppe tills Ni har säkrat masten framåt!

Som tur var hände det oss när vi var inomskärs.

Janne Skagerling

Att byta farled.....

Medlemmen Gösta Johansson beskriver här på sitt försynta sätt hur han och hustrun Majken ”blev med båt” i mogen ålder, gladdes åt båtlivet och sen med ålderns rätt fick sadla om på nytt för husvagnsliv. Gösta är för övrigt mannen bakom TBS-vårvisa och är sångare av rang. Många av oss har hört honom som prästen i Tyresöspelet bland annat.

Att byta farled är inte alltid så enkelt – eller hur? I helt okända farvatten, med solen rakt i ögonen, kan det vara nog så svårt att orientera sej. Det som ser lätt ut på sjökortet lir ofta nog så svårt i verkligheten, speciellt för den som är ovan, ja kanske rent av nybörjare. Livets ”sjöfart” erbjuder ofta samma eller liknande problem; ska vi gifta oss, ska vi ha barn, lägenhet, villa etc. Det är också att göra ett val och vi är hela tiden nybörjare.

Nu vill jag förklara vad jag menar i vårt speciella fall. Vi hade köpt hus i

Trollbäcken, påtat några år i trädgården men fått smak på båtlivet genom att hjälpa en arbetskamrat att inreda en Tuna-kryssare. Tröttnade på att ”tuffa” omkring, sneglat på och byggt en L-31:a, sålt skrovet på grund av sjukdom men så småningom blivit ägare till en Storfidra. Bytte både färdmedel och i viss mån farled.

Vilka härliga turer på egen köl! Bekymmer med böldpest, men så här efteråt faller sjunker sådant i glömska. Vi blev inte några duktiga långseglare, som ”GuBe”, under långa soliga semesterveckor, men vi har många härliga minnen från –80 till –89. Vi vet nu att vi borde ha valt båtlivet tidigare. Att börja segla vid 58 respektive 56 års ålder är på tok för sent. Livets krafter är inte outslitliga – att hoppa iland är inte alltid lätt när balans och styrka börjar svikta. Vad gör man då? Byta till ”landsvägsskuta”? Kan det va´ nåt!? Nybörjare igen! Ja varför inte; det finns ju farleder på land också. Vi ville ju gärna se Sverige från landsidan lite mer än hemmavid. Att ”lägga till” på en fin plats vid vägkanten, eller ännu bättre vid någon fin vik eller vacker insjö är inte förenat med krav på kroppskrafter och balans hos besättningen. Nu tycker väl läsaren av dessa rader att det måste vara fasansfullt att ligga i trängseln efter vägarna i hettan om somrarna? Ja viss kan det vara så, men vi hade ju förmånen att vara hellediga på grund av åldern, kunde alltså välja lämpliga tider vid sidan av gängse semesterperioder. Det är mycket fint vi hunnit se sen –89, började med en gamal billig vagn på prov, bytte till bekvämare vagn som i stort sett hade samma utrustning som ”My Sun”, gasolspis, diti värme, kyl och frys,

”Porta Potti” etc. Den ”skutan” gungade inte så mycket – så kallad kalsongförtöjning vid vindkantring mitt i natten när vinden kantrat förekom inte. Ett härligt morgondopp i soluppgång i en rofylld vik, frukost i sittbrunn med morgonbrisen, ja allt sådant som vi kallar oskattbart härligt som seglare fick vi byta till; dåsiga morgnar i land när barnbarnen sömnigt kom krypande och tassande; farfar, det är ”Vrakplundrarna” på radion eller ”Tippen” på TV. Barnens mjuka, varma kroppar och små ögon var bonus i våra liv. Att anpassa sitt liv och sitt sätt att leva, berika det med nya erfarenheter efter sin egen förmåga ger god tillfredsställelse.

Men – tro inte at Majsan och jag hade glömt ”My Sun”! Ibland kan vi känna sjölivet suga i kroppen. Vi hade några år en snurrebåt, men att kroka på ”Rulle” och dra iväg var nästan lika spännande som en kryssning på ”Jungfrun”.

Grabbar eller gubbar med båtar. Ja detta gäller väl även ”GuBe” själv förstås, När ensamseglingarna blir allt tätare, dra er inte från at göra som vi. Ålandsbåtarna är inte något bra alternativ.

För cirka tre år sedan har vår son Per skaffat segelbåt (*en blåbär-och-mjolk-färgad Accantus på brygga 2 – red .anm*). Vi hoppas att han får samma fina upplevelser med våra barnbarn som blivit stora nu och kan ”gasta”. Att ta vara på möjligheterna till naturupplevelser som båtlivet ger vid vår fina kust är att sätta guldkant på tillvaron. Det behövs i vår stressiga tid. Jag såg i Pers ögon hur glädjen lyste upp sinnet – Äntligen! Vi är många som känner igen situationen, eller hur?

Tjo flöjt, sa Janne Vängman!

Majsan o Gösta Johansson

Ruffhäxornas kokbok

Tre goda pastasallader till grillbiten

Inget går väl upp mot en god pastasallad till grillbiten som gubbe sköter om på klippan. Här kommer tre varianter. Pröva alla och variera efter tycke och smak i sommar! Recepten är beräknade till 4 personer.

Tillagning för samtliga varianter:

*koka pastan enligt anvisning på paketet
blanda med övriga ingredienser när
den är ljummen så blir smaken bäst*

Pastasallad med asiatisk smak

500 g pasta, t ex fjärilar eller spiraler
150 g små morötter
100 g sockerärter
30 g salladslökar
100 g cocktailtomater
1 kruka ruccolasallad
1/2 dl hackad färsk basilika

Dressing:

2 msk balsamvinäger
3 msk olja
1 tsk sesamolja
1/2 msk japansk soja
2 tsk riven färsk ingefära
1 klyfta vitlök
1/2 tsk salt
1 tsk socker
1/2 krm svartpeppar

Trädgårdsmästarens Pastasallad

500 g pasta, t ex penne
250 g broccoli
1/4 dl vitvinsvinäger
3/4 dl olivolja
1/4 dl vatten
1 1/2 tsk salt
2 krm nymald svartpeppar
3/4 dl hackad basilika
1 st vitlöksklyfta
250 g körsbärstomater

Pastasallad med skinka och korv

(hoppa över skinkan och korven om ni kör denna till grillbiten)

500 g pasta av spiralmodell
1 pkt/burk gröna ärter, 250 g
150 g rökt eller kokt skinka
50 g salami
120 g mozzarellaost
20 st cocktailtomater, 250 g, eller
stora tomater i klyftor
Tillbehör och garnering:
100 g svarta oliver
gul och/eller röd paprika
färsk basilika
färskriven parmesanost

Handlingsprogram för år 2002

Sällskapet verksamhet under år 2002 kommer med nödvändighet att koncentreras till löpande underhåll av maskiner och anläggningar. Skälen till detta är att vår likviditet även framgen kommer att vara ansträngd.

Byte av bryggan i Storängshamnen och alla elskåp på varvet var nödvändigt men kom något tidigare än vad som var planerat.

Mot denna bakgrund föreslås inga stora investeringar för nästa år vare sig på varvet i Storängen eller sommarhamnen i Vissvass. En eventuell nybyggnation av klubbhus i Storängen skjuts, av ekonomiska skäl, framåt i tiden.

Som en följd av att inga större arbeten genomförs under 2002 så återgår arbetsplikten till tio timmar.

På förekommen anledning kan vi dock komma att behöva införa ytterligare ett vaktpass under nästa år. Från två till tre. Vaktpassen skulle fördelas från april till oktober och omfatta även varvet i Storängen under sjösättning och upptagning vår och höst. Styrelsen föreslås få mandat att fatta slutgiltigt beslut i frågan.

Nya nycklar kommer att införskaffas i samband med att våra lås uppgraderas. Detta till en kostnad av c:a femtiotusen kronor vilket finansieras genom att de nya nycklarna åsätts ett pris av etthundra kronor. När och hur kommer

att framgår i detta nummer av TBS-nytt.

Vad gäller förhandsbeskedet från Tyresö Kommun angående byggande av "båthall" utmed staketet vid åkermarken mot Brakmarsvägen så har ännu inget besked kommit oss tillhanda. Detta är beroende på att det pågår ett planarbete för området.

För åren 2003-2006 kommer vi att behöva göra relativt stora investeringar. Nya bryggor i Vissvass. Brygga 4, men också delar av brygga 2 och 3, behöver bytas. Den totala investeringen kan idag beräknas till c:a fyrahundratusen kronor.

På varvet i Storängen är det framförallt en av slamkryparna som under slutet av perioden kan behöva bytas och detta till en kostnad av c:a sjuhundrafemtio tusen kronor.

Mot denna bakgrund kommer styrelsen att till nästa årsmöte återkomma med förslag till finansiering av såväl bryggor som upptagningssystem.

Styrelsens principiella uppfattning är att respektive verksamhet skall bära sina kostnader och att avgifterna skall svara mot den aktuella årskostnaden. Fondering för framtida bruk sker genom att vi amorterar 70.000 kronor per år på fastigheten i Storängen.

Kommittéerna planerar sin verksamhet enligt tidigare och TBS-nytt beräknas utkomna med 2-3 nummer.

Ovanstående handlingsplan innebär att det för år 2002 inte blir några förändringar vad gäller avgifter eller ersättningar.

Avgifter för år 2002

Vid höstmötet beslutades följande avgifter för 2002

Medlemsavgift	250:-	
Junioravgift	25:-	
Båtplats	900:-	2,5 m bredd
	1.000:-	2,51– 3,0 m bredd
	1.100:-	3,01 – 3,49 m bredd
	40:-/	dm båtbredd 3,5 m -
Båtplats jollebryggan	800:-	(hyresplats)
Hyresgäst	1.500:-	fast avgift + breddavgift
Engångsavgift	8.000:-	
Vinterplats	62:-	/kvm
Vinterplats (år 1-3 för nytillkommande)	72:-	/kvm
Nyckeldeposition	300:-	
Extra nyckel/ny nyckel	(självkostnad)	
Böter missad vakt (alt två extra vaktpass, vid förfall gör man vakten vid annat tillfälle)	500:-	
Förseningsavgift vid försenad sjösättning	500:-	
Böter missad arbetsplikt	100:-	/timme
Påminnelseavgift	50:-	

Kaj- och slipavgifter	Ordinarie tid	Annan tid
Icke medlem	200:-	300:-
Medlem	100:-	100:-

Avgift kran/slamkrypare

1. Medlem varvsliggare		200:-
2. Annan medlem	150:-	250:-
3. Icke medlem	200:-	300:-
Rekommenderad ersättning till förare		300:-

Båtägare som enbart utnyttjar Sällskapets tjänster vad gäller sjösättning och upptagning, d v s inte vinterförvarar båten på varvet i Storängen, skall betala 500 kronor i avgift om båtvagnen parkeras inom varvsområdet under sommaren.

Avgifterna är oförändrade i förhållande till tidigare.

TBS - aktiviteter 2002

Mån Dag Aktivitet

Febr	12	Nyckelbyte kl. 19-21 Vintervarvet
	16	Nyckelbyte kl. 10-12 Vintervarvet
	18	GPS navigator tema kväll. Kl. 19 klubbstugan Vintervarvet
Mars	19	Årsmöte, kl. 19.00 Tyresö Gymnasium
Maj	15	Onsdagsseglingarna börjar
	17	Säsongsinvigning i Vissvass
	18	Skärgårdsträff m tävlingar
	31	Sommarnatt
Aug	7	Onsdagsseglingarna fortsätter
	23	Kräftor i Vissvass
	24	Kräftköret med ny sträckning
Sept	14	Jungfrutriangeln m klubbmästerskap
	21	Upptagningarna börjar
	26	Ålandrace
Nov	19	Årsmöte
	23	Årsfest

Styrelseförteckning 2001

Om du vill ge beröm eller komma med något förbättringsförslag ringer du någon av nedanstående gubbar:

Funktion	Namn	Telefonnr.
Ordförande	Claes Löfgren	712 58 87
Varvschef och vice ordförande	Göran Berger	712 67 56
Sekreterare	Kenneth Johansson	712 81 33
Klubbmästare	Totte Kahn	798 94 95
Kassör	Lennart Lundgren	712 86 07
Intendent	Erik Jönsson	712 44 84
Hamnkapten	Gunnar Berndtsson	712 15 42
Ordförande seglingskommittén	Arne Veski	712 36 61
Mark & byggnadsansvarig	Roy Gripsborn	448 66 64
Vice varvschef & ordf motorbåtskommittén	Bo Sjöstrand	712 59 77
Vice hamnkapten	Reijo Kujala	742 06 17
Ordinarie ledamot	Klas-Göran Klasson	776 10 39
Redaktör TBS-nytt	Hans Eriksson	742 30 96

Redaktion för TBS-nytt

Hans Eriksson 08-742 30 96 mail-adress: hans.eriksson@ausystem.se

Ulla Eriksson 08-742 30 96

Gunilla Löfgren 08- 712 58 87

Gunnar Berndtsson 08- 712 15 42

Vi ser fram mot dina bidrag.

Tyresö i januari 2002

Härmed kallas Trollbäckens Båtsällskaps medlemmar till ordinarie årsmöte.

Dag: Tisdagen den 19 mars 2002.

Tid: Kl 19.00

Plats: Tyresö Gymnasium, samlingsal P II.

Dagordning:

1. Upprop och fastställande av röstlängd för mötet.
2. Frågan om mötets behöriga utlysande.
3. Fastställande av dagordning.
4. Val av ordförande och sekreterare för mötet.
5. Val av två justeringsmän, tillika rösträknare, att jämte ordföranden justera protokollet.
6. Styrelsens verksamhetsberättelse samt resultat- och balansräkning för 2001.
7. Revisorernas berättelse för 2001.
8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen för 2001.
9. Val av ordförande.
10. Val av övriga styrelseledamöter.
11. Val av revisorer och två suppleanter.
12. Val av valberedning om tre personer, varav en sammankallande.
13. Förslag från styrelsen.
14. Förslag från sällskapets medlemmar.
15. Övriga frågor.

Medlemmar som har förslag vilka skall behandlas av årsmötet, skall skriftligen, senast den 27 februari 2002, ha insänt dessa till styrelsen. Adress:

Trollbäckens Båtsällskap, Box 2072, 135 02 Tyresö.

Välkomna till årsmötet 2002!

Styrelsen

Bokslut, revisorernas och kommittéernas berättelser finns tillgängliga en vecka före årsmötet i klubbstugan på varvet.